

hvorledes Rigsdagens Beslutning angaaende Bestemmelsernes Bortfald eller Godkendelse skal tages.

Angaaende de ved Hjemmelens Bortfald endnu bestaaende Bestemmelser foreskrives det, at de skal bortfalde samtidig med Hjemmelen, og dernæst skal der kun kunne gives dem forlænet Gyldighed, hvis Rigsdagens to Ting beslutter dette. Jeg har i det andet Ting udtalt Tvivl om, hvorvidt Folketinget kunde gaa ind herpaa. Det vil nemlig sige, at Folketinget allerede nu skulde tage Beslutning om Bortfald af en hel Række økonomiske Bestemmelser, trufne til Sikring af Forbrugerne, til Sikring af Næringsforholdene og Fordelingsforholdene. Folketinget skulde altsaa nu tage Beslutning om, at disse Bestemmelser skulde bortfalde fra et ubestemt Tidspunkt. Man plejer med Hensyn til Nødvendigheden af Foranstaltninger at træffe Beslutninger om deres Bortfald eller Vedbliven paa det Tidspunkt, hvor Spørgsmaalet foreligger, og ikke $\frac{1}{2}$ Aar forinden, idet man jo ikke $\frac{1}{2}$ Aar forinden kan vide, om de bør bortfalde eller ikke. Men navnlig opstaar der her den Ejendommelighed, at det, man fra det andet høje Tings Side opfordrer Folketinget til at gøre, er nu ved denne Lovs Behandling at fraskrive sig sin Myndighed med Hensyn til Opretholdelsen af bestaaende Bestemmelser. Medens det er givet, at nye Love ikke kan vedtages forfatningsmæssigt uden begge Tings Tilslutning, er det lige saa givet, at bestaaende Love — eller bestaaende Bestemmelser i Henhold til Lov, hvis man bringer dem ind under Rigsdagens Myndighed — heller ikke kan bortfalde uden begge Tings Samtykke. Hvis man følger Landstinget i dets Forslag, vil det sige, at man med Hensyn til de bestaaende Love paa det Tidspunkt, hvor den midlertidige Hjemmel bortfalder, vil lægge det saaledes, at saafremt der er Uenighed om en Lovs Værdi, vil det Ting, der ønsker, at Loven skal bevares, paa Forhaand være den underlegne, thi det vil jo ikke kunne gennemføre dens Forbliven.

Jeg har udtalt min Tvivl om, hvorvidt dette høje Ting nu paa dette Tidspunkt vilde fraskrive sig Retten til at kunne have Afgørelsen paa det Tidspunkt, da det Spørgsmaal kommer til at foreligge, om de paagældende Bestemmelser skal bortfalde eller ikke. Desværre synes det efter Udtalelser fra Ordføreren i Landstinget, som om man dér lægger ret stor Vægt paa dette Forhold. Jeg kan dog ikke antage, at hvis Folketinget vil hævde, at efter dets Opfattelse bør Folketinget være ligeberettiget

med Landstinget i dette Spørgsmaal, Landstinget da ikke skulde kunne tiltræde denne Anskuelse.

Jeg skal yderligere kun tilføje, at det forekommer mig at være rigtigt i Lovforslaget at optage en Bestemmelse, som jeg har bragt i Forslag gennem den omtalte Udtalelse, der er aftrykt i Betænkningen, og som gaar ud paa, at de bestaaende Bestemmelser, saafremt en Afviklingslov er vedtaget, bliver at forelægge for det Udvalg, der her er Tale om, for at dette kan gøre Indstilling til Rigsdagen, om de bestaaende Bestemmelser skal bortfalde eller vedblive, hvorefter Rigsdagen træffer Bestemmelse herom.

Jeg havde ventet, at man fra Rigsdagens Side havde ladet Spørgsmaalet om Afgørelsen af disse Afviklingsforhold henstaa, til Regeringen havde sluttet sine Overvejelser og selv havde kunnet fremsætte Forslag derom; jeg tror, at man almindeligt vil finde det stemmende med konstitutionel Skik, at det er Regeringen, der fremsætter Forslag af en saa stor Betydning, idet overmaade mange Forhold nødvendigvis maa tages i Betragtning, for at en tilfredsstillende Afvikling kan komme til at foregaa. Da det imidlertid ikke er gaaet saaledes, vil jeg antage, at dette Ting vil underkaste Lovforslaget, som det ved privat Initiativ er fremkommet i Landstinget, en Overvejelse, og jeg skal gentage, hvad jeg har udtalt i det andet Ting, at jeg for mit Vedkommende vil antage, at der, naar fornøden Tid til denne Overvejelse gives, vil kunne tilvejebringes en for begge Rigsdagens Ting tilfredsstillende Form for Afviklingen af de overordentlige Foranstaltninger.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag indeholder i enhver Henseende de Ønsker og Krav, som vi fra vor Side har fremsat under de Forhandlinger, der har været førte her i Salen, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse her i Tinget.

Den højtærede Indenrigsminister har gennemgaaet Lovforslagets Bestemmelser, som jo ikke er mange. De gaar for det første ud paa, at hele den Bemyndigelse, der er givet ved Loven af 7. August 1914 om Regulering af Prisen paa Levnedsmidler og Varer og om Ret til at ekspropriere, skal ophæves fra Fjortendedagen efter Præliminærfredens Indgaaelse mellem de associerede Stormagter og Tyskland. Under Forhandlingerne i Udvalget angaaende Statslaanet var det nævnt fra Ministerens Side, at Tidspunktet for Ophævelse af Loven passende